

تأثیر قارچ میکوریز آربوسکولار و ورمی کمپوست بر برخی ویژگی-های فیزیولوژیکی و**بیوشیمیایی شلغم (*Brasica Rapa L.*)****مهشید سعادتمند^۱، شکوفه انتشاری^۲، نسرین آقامحمد رفیع^۳**^۱-کارشناس ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان^۲-گروه زیست شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران^۳-گروه زیست شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران**چکیده**

استفاده بیش از حد از کودهای شیمیایی برای افزایش محصول باعث برهم زدن تعادل زیست محیطی و محیط زیستی شده است از طرفی دفع مقادیر زیادی از فضولات حیوانی به عنوان یک مشکل زیست محیطی جدی و پرهزینه است. در پژوهش های اخیر، از کرم های خاکی برای تبدیل زباله های آلی و قارچ میکوریزا جهت تحریک رشد گیاه را استفاده شد. در این مطالعه، ورمی کمپوست در سه سطح (صفر، ۲۰٪ و ۵۰٪) و قارچ در دو سطح (بدون تلقیح قارچ و با تلقیح قارچ) در گیاه شلغم در گلخانه و در محیط هیدروپونیک با بستر کشت پرلیت و کوکوپیت انجام گرفت. آزمایش در قالب طرح پایه بلوک های کاملاً تصادفی با ۴ تکرار انجام پذیرفت. نتایج نشان داد که تلقیح قارچ، جوانه زنی، پارامترهای رشد (کل محتوای کلروفیل، قطر میوه، تعداد برگ، سطح برگ، وزن تر ساقه و وزن خشک) به میزان قابل توجهی در ورمی کمپوست ۲۰٪ تغییر معنی داری داده و اثر آن بهتر از شاهد است و در تغییرات بیوشیمیایی تلقیح قارچ و ورمی کمپوست اثر مطلوبی نداشته و بهترین تاثیر در تلقیح قارچ بدون استفاده از ورمی کمپوست بوده که افزایش معنی داری در میزان فلاونوئید، آنتوسیانین و ترکیبات فنلی داشته است.

واژگان کلیدی: ورمی کمپوست، قارچ میکوریز، پارامتر فیزیولوژیکی، پارامتر بیوشیمیایی، هیدروپونیک